

Το Πάσχα του Πασχάλη
Μαρία Ανδρικοπούλου

Ο Πασχάλης ήταν ένας κάτασπρος λαγός πρόσχαρος και ζωηρός που αγαπούσε πολύ τη ζωή στη φύση. Στο τεράστιο αγρόκτημα όπου ζούσε ευχαριστιόταν την ησυχία της εξοχής, το τρέξιμο και το παιχνίδι στο πυκνό δροσερό χορτάρι και στην απλωσιά των λιβαδιών.

Όλα αυτά μέχρι τις παραμονές του φετινού Πάσχα όταν οι γονείς του, του ανακοίνωσαν ότι σύντομα θα μετακόμιζαν σε μία μικρή πόλη, κάμποσα χιλιόμετρα μακριά.

Ο Πασχάλης, μικρούλης καθώς ήταν δεν μπορούσε να καταλάβει γιατί έπρεπε να ξεσπιτωθούν έτσι ξαφνικά, παρόλο που ο μπαμπάς του πολύ υπομονετικά και απλά προσπάθησε να του εξηγήσει τους λόγους.

Ούτε ήξερε γιατί η μαμά του ήταν τόσο ενθουσιασμένη με αυτή τη μετακόμιση. Το μόνο που ήξερε ήταν ότι θα έφευγε από το αγρόκτημα και η ιδέα αυτή δεν του άρεσε καθόλου.

Για την ακρίβεια του φαινόταν σκέτη απελπισία.

"Θα αλλάξω δουλειά και θα κερδίζω περισσότερα χρήματα. Θα μπορούμε να σου αγοράζω πιο πολλά

παιχνίδια. Άσε που θα μπορούμε να κάνουμε και ταξίδια που πάντα ονερευόμαστε", του υποσχόταν ο μπαμπάς του.

"Θα ζούμε σε μεγαλύτερο σπίτι, με όλες τις ανέσεις. Μπορείς μάλιστα να διαλέξεις πρώτος όποιο δωμάτιο σου αρέσει. Θα αλλάξουν όλα προς το καλύτερο, θα δεις. Θα κάνουμε νέες γνωριμίες, καινούριους φίλους" του έταζε η μαμά του.

"Μια χαρά είναι το τωρινό μου δωμάτιο, ίσως λίγο στενό και σκοτεινό, αλλά το έχω συνηθίσει και μου αρέσει. Κι εγώ δε ζήτησα καινούργιους φίλους, αυτοί που έχουν μου φτάνουν και μου περισσεύουν!"

Η θύμηση των αγαπημένων του φίλων, που θα αναγκαζόταν να τους αποχωριστεί του έφερε δάκρυα στα μάτια. Γύρισε την πλάτη στους γονείς του και βρήκε τρέχοντας από το σαλόνι αφού σκέπασε τα αυτιά του για να πάψει να τους ακούει να κάνουν σχέδια για τη νέα τους ζωή.

Με κατεβασμένα μούτρα κλείστηκε στο δωμάτιο του βροντώντας πίσω του την πόρτα.

Οι πρώτες μέρες στην καινούρια γειτονιά πέρασαν δύσκολα για το φιλαράκο μας. Καθώς δε γνώριζε τα κατατόπια και φοβόταν μήπως χαθεί, δεν τολμούσε να ξεμυτίσει από το σπίτι. Ο άγνωστος κήπος αν και μικρός, φάνταζε στα μάτια του τεράστιος και τρομακτικός σαν άγρια ζούγκλα.

Και μέσα στο σπίτι όμως τα πράγματα δεν ήταν καλύτερα. Εδώ που τα λέμε ο χώρος θύμιζε περισσότερο αποθήκη παρά σπιτικό αφού όλα τα πράγματα της οικογένειας ήταν στοιβαγμένα πρόχειρα μες στη μέση, μέχρι να βρεθεί θέση για το καθένα και να μπουν όλα σε τάξη. όπου κι αν στεκόταν ο Πασχάλης, ένιωθε πως ενοχλεί.

Πουθενά δεν μπορούσε να βρει τη βολή του.

Μήπως είχε και πώς να περάσει την ώρα του; Παρέα για να παίξει δεν είχε. Οι φίλοι του ήταν πολύ μακριά. Στο μέρος αυτό δεν ήξερε κανέναν και οι γονείς του δεν είχαν χρόνο για αυτόν. ο πατέρας του έλειπε ως αργά στη νέα του δουλειά. Η μητέρα του ήταν διαρκώς απασχολημένη προσπαθώντας να στήσει το καινούργιο της νοικοκυριό.

Άσε που τα περισσότερα παιχνίδια του ήταν ακόμη μέσα στις κούτες!

Ξέχασα να σας πω και για τους περίεργους θορύβους του σπιτιού. Μαθημένος καθώς ήταν στη γαλήνη της εξοχής οι ήχοι της πόλης, ασυνήθιστοι για αυτόν -συχνά χτυπούσε το τηλέφωνο ή το κουδούνι, κόρνες και φρεναρίσματα αυτοκινήτων, εργασίες σε κάποια κοντινή οικοδομή, μουσική κάποιου ραδιοφώνου ακόμα και κλάματα μωρών- έκαναν την καρδούλα του να φτερουγίζει από φόβο.

Ανήμερα του Πάσχα όμως όλα άλλαξαν

σαν από θαύμα. Μία λεπτή ευωδία του έφτασε ξαφνικά στα ρουθούνια του λαγού, στάθηκε η αφορμή για την πρώτη του περιπλάνηση στην καινούργια του γειτονιά. Στην αρχή προσπαθούσε να την αγνοήσει καθώς δυσκολευόταν να πιστέψει πως σε εκείνο το "φρικτό" μέρος υπήρχε κάτι τόσο ευχάριστο.

"Μπα, θα μου φάνηκε. Εδώ όλα είναι χάλια. Αποκλείεται να μυρίζει κάτι τόσο όμορφα. Ωραία μύριζαν μόνο τα αγριολούλουδα που φύτρωναν ανάμεσα στα χορτάρια της αγαπημένης μου φάρμας", μονολογούσε αναστατωμένος.

Ό,τι κι αν έκανε όμως η μυρωδιά εξακολουθούσε να φτάνει ως αυτόν, υπέροχη και δυνατή, και δεν μπορούσε να μην τη νιώθει. Δοκίμασε να κλείσει τη μύτη του αλλά όπως καταλαβαίνετε, κόντεψε να σκάσει. Έτρεξε να κλείσει όλα τα παράθυρα, αλλά εκείνη κατάφερε να τρυπώσει από τις χαραμάδες της πόρτας. Προσπάθησε να διαβάσει το αγαπημένο του βιβλίο, που με δυσκολία ξέθαψε ανάμεσα στο σωρό, μα το άρωμα τον ζάλισε και είδε τα γράμματα να στροβιλίζονται και το δωμάτιο να πηγαίνει πέρα δώθε σαν βάρκα σε φουρτούνα.

Τελικά η έντονη μυρωδιά και η δυνατή περιέργεια κατάφεραν να νικήσουν το πείσμα και οι φόβοι του για τα άγνωστο μέρος.

"Μα τι στο καλό μυρίζει τόσο ωραία" αναρωτήθηκε φωναχτά και πήρε τη μεγάλη απόφαση.

Άνοιξε την πόρτα και διστακτικά-διστακτικά στην αρχή, μην ξέροντας τι τον περίμενε, βγήκε έξω και βάλθηκε να ακολουθεί τη μυρωδιά μαγεμένος ώσπου έφτασε μπροστά σε ένα ολάνθιστο δεντράκι με μοβ λουλούδια που όμοιό του δεν είχε ξαναδεί.

"Τι όμορφο που είσαι και πώς μοσχοβολάς!" θαύμασε ο Πασχάλης και συστήθηκε στο δεντράκι.

"Ευχαριστώ για τα καλά σου λόγια. Είμαι η Πασχαλιά. Καλώς όρισες στα μέρη μας, συνονόματε. Μάθαμε πως αποκτήσαμε καινούργιους γείτονες, αλλά δε σε είχαμε δει κι όλοι εδώ στον κήπο σκεφτήκαμε πως δεν μας καταδέχεσαι."

"Λυπάμαι πολύ για την παρεξήγηση. Δεν είμαι ακατάδεκτος, αλλά να... δεν είχα πολύ κέφι για βόλτες. Με κουβάλησαν εδώ πέρα με το ζόρι. Δεν έχω συνηθίσει ακόμη το μέρος και νιώθω τελείως

ξένος. Δεν έχω βουλευτεί στο καινούργιο μου δωμάτιο, δεν έχω παρέες, μου λείπουν οι φίλοι μου. Για να μη στα πολυλογώ, σιχαίνομαι τις αλλαγές."

"Ρώτα κι εμένα που είμαι εδώ ριζωμένη, χωρίς να μπορώ να κάνω βήμα. Στέκομαι χρόνια στο ίδιο σημείο κι έχω πάντα την ίδια θέα, τον ουρανό και τον ξύλινο φράχτη του κήπου. Μακάρι να μπορούσα να πάω κάπου αλλού.

Μια αλλαγή θα μου άρεσε πολύ!

Αφού όμως δεν μπορώ να κάνω αλλιώς προσπαθώ να μην παραπονιέμαι και φροντίζω να χαίρομαι με όσα έχω. Η άνοιξη είναι η αγαπημένη μου εποχή. Τότε, χάρη στο άρωμα των λουλουδιών μου και στο σκιερό μου φύλλωμα όλα τα ζώακια του κήπου αναζητούν καθημερινά τη συντροφιά μου κι έτσι σπάνια πλήττω.

Τα Σαββατοκύριακα μάλιστα στήνεται εδώ σωστό πανηγύρι. Τα πουλιά παίρνουν θέση στα κλαδιά μου σαν να βρίσκονται σε θεωρείο θεάτρου. Χελώνες, σκαντζόχοιροι, ποντικοί, ασβοί αράζουν κάτω από τη φυλλωσιά μου, σαν να έχουν, ας πούμε, θέση στην πλατεία κι όλα τα έντομα σκαρφαλώνουν στον κορμό μου σαν να έχουν βγάλει εισιτήριο στον εξώστη. Γίνονται αθλητικοί αγώνες, διαγωνισμοί τραγουδιού, μουσικές βραδιές, θεατρικές παραστάσεις, πάρτι γενεθλίων, γιορτές και γλέντια."

"Μου φαίνεται ότι δεν περνάτε κι άσχημα! Ευχαρίστως να μπω στη συντροφιά σας. Εδώ που τα λέμε βαρέθηκα τόσες μέρες μοναχός μου. Έχω να σας διηγηθώ και μερικές αστείες ιστορίες από το αγρόκτημα όπου ζούσα μέχρι τώρα. Είναι όμως ώρα να πηγαίνω. Θα τα ξαναπούμε σύντομα", είπε το λαγουδάκι και αποχαιρέτησε την Πασχαλιά.

